

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobkyně **H.J.**, bytem, zast. Mgr. Janou Řezáčovou, advokátkou se sídlem nám. Republiky 18, 669 02 Znojmo, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21.12.2010, č.

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

III. Odměna soudem ustanovené zástupkyně žalobkyně Mgr. Jany Řezáčové, advokátky se sídlem nám. Republiky 18, 669 02 Znojmo, se určuje částkou ve výši 3.800,-Kč, která bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně, ve lhůtě 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 21.12.2010, č. žalovaná zamítla námitky žalobkyně a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22.7.2010 č. potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím žalovaná zamítla žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku OSSZ Znojmo ze dne 29.6.2010 nebyla invalidní, protože jí poklesla pracovní schopnost pouze o 30%. V námitkách ze dne 23.8.2010 nesouhlasila se zamítnutím žádosti ani s posudkem OSSZ Znojmo a předložila nový lékařský nález MUDr. Pokorného, s jehož závěrem nesouhlasí, a protože doporučil další vyšetření, nepovažuje šetření svého zdravotního stavu za uzavřené. Kvůli špatnému zdravotnímu stavu si nemůže vydělat peníze, a protože není vyučená, doplácí na zařazení na práci, kde nestačí a žije pouze ze sociálních dávek. Domáhá se přezkoumání zdravotního stavu. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitkám

žalobkyně a posoudila její invaliditu podle § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák.č. 582/1991 Sb. Podle posudku o invaliditě ze dne 9.12.2010 nebyla posuzovaná invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění od 1.1.2010, protože míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 30%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, oddíl E, položce 1b, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10% - 20%, zdravotní stav byl hodnocen horní hranicí rozmezí dané položky s ohledem na další postižení a ztrátu pracovních návyků a podle § 3 odst. 1 hodnota zvýšena o 10% na celkových 30%.

Žalobou ze dne 1.3.2011, postoupenou soudu žalovanou dne 14.3.2011 se žalobkyně domáhá přezkoumání rozhodnutí, neboť sice je jím uznáno jakési omezení, skutečnou situaci ale v ničem neřeší, protože je nadále bez práce, bez peněz odkázána pouze na manžela. Soudem ustanovený zástupce žalobu doplnil s tvrzením žalobkyně, že jí nárok na invalidní důchod vznikl, protože trpí těžkým funkčním postižením páteře, poruchou statiky a dynamiky páteře, které jí nedovoluje vykonávat pracovní činnost. Navrhla, aby rozhodnutí žalované soud zrušil.

Soud vyžádal a provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Brně ze dne 10.1.2012. Posudková komise za účasti odborných lékařů z oboru psychiatrie a neurologie hodnotila zdravotní stav na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, v dokumentaci k námitkovému řízení a vyžádala úplnou zdravotní dokumentaci praktického lékaře a z ní pořídila kopie za období od 4.6.2004 až do 20.4.2011. Lékařské nálezy ze zdravotní dokumentace, které posudková komise zhodnotila, ve svém posudku uvádí a cituje z nich, včetně nových lékařských nálezů po datu vydání napadeného rozhodnutí a to neurologického, psychiatrického a ortopedického vyšetření. Komise dále provedla při jednání objektivní zjištění z orientačního neurologického a psychiatrického vyšetření přítomnými odbornými lékaři. Po zhodnocení všech nálezů posudková komise provedla posudkové zhodnocení konstatováním, že posuzovaná byla opakovaně neurologicky a ortopedicky vyšetřena pro bolesti páteře kyčelních a kolenních kloubů, když objektivní nález byl i přes výrazné subjektivní potíže velmi lehký. Chyběl neurologický deficit, popisována porucha statodynamiky páteře bez příznaků dráždění nervů a svalů. Hybnost kyčelních kloubů volná, kolena bez výpotku a omezení. Od dětství trpí urgentním nucením na močení, ale z vyšetření nebyla zjištěna závažná patologie. Po provedeném psychologickém vyšetření byla popsána egocentricita, histrionské rysy, intelekt v pásmu průměru, reaktivita a pozornost byly nadprůměrné a opakovanými vyšetřeními psychiatrickými nebyla zjištěna závažná patologie. Cévní vyšetření nezjistilo závažné postižení cév dolních končetin. K datu vydání rozhodnutí šlo o onemocnění páteře s velmi lehkým funkčním postižením, nejednalo se o středně těžké funkční postižení, nebyla přítomna závažná porucha statiky a dynamiky páteře, ani časté projevy kořenového dráždění, nebyl přítomen funkčně významný neurologický nález ani poškození nervů, nejednalo se o těžké funkční postižení, nebyly přítomny trvalé projevy kořenového dráždění ani těžké poškození nervů, nebyly přítomny závažné parézy či svalová atrofie, závažné poruchy funkce svěřačů. Artróza kyčelního a kolenního kloubu vlevo nezpůsobovala významné omezení funkce kloubů. Urgentní mikce nesnižovala výkonnost organismu, stejně tak rysy smíšené poruchy osobnosti – egocentricita, histrionské rysy

neměly vliv na pracovní schopnost. Posudková komise dospěla k posudkovému závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu onemocnění páteře shora funkčně zhodnocené a míru poklesu pracovní schopnosti hodnotila dle vyhl. č. 359/2009 Sb., podle kap XIII, oddílu E, položky 1b ve výši 15%, protože nejde o stav uvedený v položce 1c nebo 1d, neboť klinické nálezy nedokumentují závažnost funkčních poruch pod těmito písmeny uvedené. Komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí posuzovaná nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., neboť nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%.

Při jednání u soudu žalobkyně vyslovila nesouhlas s posudkem, protože má za to, že její zdravotní stav invaliditě odpovídá. Pobírá nízké sociální dávky, proto se nemůže podrobit všem lékařským vyšetřením a její zdravotní stav je bagatelizován. Vzala na vědomí poučení soudu, že zdravotní stav byl hodnocen k 21.12.2010 a pokud má pochybnosti a pocit zhoršování zdravotního stavu může kdykoliv podat žádost novou.

Pokud se týká způsobu rozhodování o žalobách ve věcech důchodového pojištění, o těchto žalobách podle ust. § 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění pozdějších předpisů rozhoduje specializovaný samosoudce. Posudek, který soud vyžádal pro posouzení žaloby musí splňovat taková kritéria, aby byl způsobilý stát se důkazem pro posouzení žaloby. V projednávané věci posudková komise na základě zdravotní dokumentace s dostatkem lékařských zpráv, jak vyplývá z obsahu posudku, hodnotila zdravotní stav žalobkyně tak, že jednotlivá zdravotní postižení zhodnotila podle těchto lékařských nálezů z hlediska funkčního. Z posudkového hodnocení vyplývá, že zásadním zdravotním problémem k datu rozhodnutí žalované (21.12.2010) bylo onemocnění páteře s velmi lehkým funkčním postižením. Posudková komise v posudku přesně specifikovala rozsah postižení v této oblasti, které je nutné pro jinou klasifikaci, pro žalobkyni příznivější. Poté dospěla k závěru, že se nejednalo o středně těžké funkční postižení, ani o těžké funkční postižení a celkové zhodnocení zdravotního stavu obsahuje i hodnocení dalších zdravotních problémů žalobkyně a to urgentní mikce, rysy smíšené poruchy osobnosti a nezávažné postižení cév dolních končetin. Hodnocení zdravotního stavu žalobkyně v posudku soud posuzuje jako úplné, přesvědčivé a objektivní, neboť posudková komise vycházela ze závěrů všech lékařských nálezů odborných lékařů, a nemůže a nesmí ani jinak a rovněž z objektivních orientačních vyšetření při svém zasedání. Pro posouzení správnosti a zákonnosti napadeného rozhodnutí soud pojal posudek PK MPSV ze dne 10.1.2012, neboť ho hodnotí jako úplný a přesvědčivý důkaz.

Závěry posudku činí napadené rozhodnutí žalované správným a v souladu se zákonem. Soud proto žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Soudem ustanovené zástupkyni - advokátce Mgr. Janě Řezáčové, soud určil odměnu za zastupování v řízení před soudem ve výši 3.800,-Kč, která se sestává podle vyhl. č. 177/1996 Sb., z odměny za jeden úkon po 500,-Kč (§ 9 odst. 2 ve spojení s ust. § 7 vyhlášky) a to celkem za 4 úkony (§ 11 odst. 1 b), 2x § 11 odst. 1 d), § 11 odst. 1/g) tj. 2.000,-Kč, 4x

pokračování

34 Ad 28/2011

paušál po 300,-Kč, tj. 1.200,-Kč, náhrada za promeškaný čas v souvislosti s cestou ze Znojma do Brna a zpět na soudní jednání dne 13.3.2012, celkem šest půlhodin po 100,-Kč (§ 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996) tj. 600,-Kč. Cestovní náhrady za použití motorového vozidla soud neurčil pro nedoložení podkladů.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 13. března 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně